

دَ یوحنا مُکاشفات

مُکاشفہ باب ۱

پیژندگلو آؤ سلام

۱ دا ہغہ کشف دے چہ خُدائے عیسیٰ مسیح لہ ورکرو چہ ہغہ خپلو غلامانو تہ ہغہ خبرے ونبئی چہ کومے بہ زر تر زرہ پینسیری۔ ہغہ خپلہ فرنبتہ خپل غلام یوحنا تہ راواستولہ آؤ دا خبرے ئے ورتہ ونبئی۔
۲ آؤ ہغہ دَ خُدائے دَ کلام آؤ دَ عیسیٰ مسیح گواہی ورکڑہ، ہر خہ چہ ئے ولیدل۔ ۳ بختور دے ہغہ شوک چہ دا لولی آؤ بختور دی ہغہ خلق چہ دَ پیشن گوئی دا کلام آوری آؤ خہ چہ پہ کنبے لیک دی پہ ہغہ عمل کوی، خکہ چہ وخت نزدے دے۔

۴ دَ یوحنا لہ طرفہ دَ ایشیا صوبے دَ آوو جماعتونو پہ نوم:

پہ تاسو دَ فضل آؤ سلامتی وی، دَ خُدائے لہ طرفہ چہ شتہ، چہ وُو آؤ چہ راتلونکے دے، آؤ لہ ہغہ آوو رُوحونو لہ طرفہ چہ دَ ہغہ دَ تخت دَ ویراندے دی، ۵ آؤ دَ عیسیٰ مسیح وفادار گواہ چہ لہ مرو نہ اول ژوندے پاخیدو آؤ دَ زمکے دَ بادشاہانو سردار دے۔

ہغہ مُونبر سرہ مینہ کوی آؤ مُونبر ئے دَ خپلے وینے پہ قُربانی لہ گُناہونو نہ آزاد کړو۔ ۶ آؤ مُونبر ئے دَ خپل خدائے پلار دَ پارہ دَ بادشاہت کاهنان جوړ کړلو۔ دَ ہغہ لوی آؤ طاقت دَ تل تر تلہ قائم وی! آمین

۷ گورئ، ہغہ پہ وریخو کنبے راخی! ہر شوک بہ ئے پہ خپلو سترگو ووینی آؤ ہغوی بہ ئے ہم، چا چہ شورے کرے وُو، آؤ دَ دُنیا ټول خلق بہ پہ ہغہ ویر کوی۔ دغہ شان بہ وی۔ آمین ۸ قادر مُطلق خُدائے وائی چہ ”زہ الاول آؤ الاخریم، چہ شتہ، چہ وُو آؤ چہ راتلونکے دے۔“

دَ مسیح پہ باب کنبے رویا

۹ زہ ستاسو ورور یوحنا، پہ تکلیف، پہ بادشاہی آؤ پہ صبر کنبے تاسو سرہ خپل عیسیٰ کنبے شریک یم۔
زہ دَ خُدائے دَ کلام آؤ دَ عیسیٰ پہ حقلہ دَ گواہی ورکولو پہ وجہ دَ پتموس نومے پہ جزیرہ کنبے قید وم۔
۱۰ آؤ دَ مالک پہ ورخ، یعنی دَ اتوار ورخ وہ، چہ رُوح پہ ما غلبہ وکڑہ، نو ما دَ خپل شانہ یو اوجت آواز واوریڈو چہ دَ سُرنا پہ شان وُو۔ ۱۱ ہغہ ما تہ ووئیل چہ ”خہ چہ وینے ہغہ پہ یو کتاب کنبے ولیکہ آؤ آوو وارو جماعتونو تہ ئے ولبرہ، یعنی افسوس، سمرنہ، پرگمون، تواتیرہ، سردیس، فیلدلیفیہ، آؤ لودیکہ تہ۔ ۱۲ زہ ورپسے راوگرزیدلم چہ دا شوک دے چہ ما سرہ خبرے کوی؟ آؤ کلہ چہ زہ راوگرزیدلم نو ما دَ سرو زرو آووہ دیوٹونہ ولیدل۔ ۱۳ آؤ دے دیوٹونو پہ مینخ کنبے یو دَ «ابن آدم پہ شان» وُو چہ تر پنبو پورے ئے چوغہ آغوستے وہ آؤ پہ سینہ ئے دَ سرو زرو سینہ بند تاؤ کرے وُو۔ ۱۴ دَ سر وینبتہ ئے لکہ دَ واورے یا سپینے وری پہ شان سپین وُو آؤ سترگے ئے دَ اور دَ شُغلو پہ شان وے۔ ۱۵ آؤ پنبے ئے دَ زیرو پہ شان خلیلدے چہ پہ بٹی کنبے سرہ شوے وی آؤ آواز ئے دَ تیزو اوبو پہ شان وُو۔ ۱۶ آؤ ہغہ پہ نبی لاس کنبے آووہ ستوری نیولی وُو آؤ دَ ہغہ دَ خُله نہ یوہ تیزہ دوہ مخے توره راووتلہ آؤ دَ ہغہ خیرہ دَ تیز نمر پہ شان

خلیدہ. ۱۷ کله چه هغه ما ولیدو نو زه لکه د مری د هغه په پنبو کنبے پریوتلم، خو هغه خپل نبی لاس په ما کینودلو او وئے وئیل، ”ویریه مه، زه الاول او الاخریم، ۱۸ او القیوم، زه موم خو اوس تل تر تله ژوندے یم او د مرگ او د عالم ارواح کنجیانے ما سره دی. ۱۹ د دے د پاره هغه هر خه ولیکه خه چه ته وینے، خه چه اوس دی او خه چه راتلونکی دی. ۲۰ تا چه زما په نبی لاس کنبے اووه ستوری لیدلی دی او هغه اووه د سرو زرو ډیوتونه، د هغه راز دا دے چه اووه ستوری د اوو جماعتونو فرښتے دی او دا اووه ډیوتونه اووه جماعتونه دی.

مکاشفه باب ۲

د افسوس جماعت د پاره پیغام

۱ د افسوس د جماعت فرښتے ته ولیکه:

هغه درته خبرے کوی چا چه اووه ستوری په خپل لاس کنبے نیولی دی او د سرو زرو د اوو ډیوتونو په مینخ کنبے گرزۍ. ۲ زه ستا په کارونو په خواری او په صبر خبر یم. زه په دے خبر یم چه ته گناه کار خلق نه شے زغملے، تا د رسولانو آزمینت وکړو چه ځان ته رسولان وائی خو نه دی، او دروغن د ثابت کړی دی. ۳ ته صبر لرے، تا زما د نوم په خاطر زغم وکړو او ستومانه نه شوے. ۴ خو زه ستا په خلاف دا خبره کوم چه تا هغه ورومیی مینه پرینے ده. ۵ فکر وکړه چه ته د خومره اوچت ځائے نه پریوتلے! توبه وباسه او هغسے کار وکړه لکه چه مخکنبے د کړے وو. که ته توبه ونه باسے نو زه به درشم او ستا ډیوت به د خپل ځائے نه لرے کړم. ۶ خو بیا هم یوه خبره ستا په حق کنبے شته چه ته د نیکلیانو د کارونو نه نفرت کولے لکه چه زه ئے ترے کوم.

۷ هغه شوک چه د اوریدلو غورونه لری، هغه د واوری چه روح القدس جماعتونو ته خه وائی.

هر هغه شوک چه بریالے شی نو زه به د ژوندون د ونے نه د میوے د خوړلو اختیار ورکړم چه د ځدائے په جنت کنبے ولاړه ده.

د شمرنه جماعت د پاره پیغام

۸ د شمرنه د جماعت فرښتے ته ولیکه:

شوک چه الاول او الاخر دے، چه مړ شو او بیا ژوندے شو، هغه داسے وائی، ۹ زه خبر یم چه ته خومره خوار او په تنگسیا کنبے یئے، خو بیا هم ته شته من یئے! زه د هغه خلقو د کفر وئیلو نه خبر یم چه ځان ته یهودیان وائی خو دی نه. دا د شیطان د ډلے دی. ۱۰ د راتلونکو تنگساؤ نه ویریه مه. ابلیس به له تاسو نه ځنې بندی خانو ته واچوی چه تاسو آزمائیلے شی او تر لسو ورځو پورے به په تاسو تنگسیا وی. خو تر مرگه پورے وفادار پاتے شه او زه به د ژوندون تاج در په سر کړم.

۱۱ هغه شوک چه د اوریدو غورونه لری، هغه د واوری چه روح القدس جماعتونو ته خه وائی.

هر هغه څوک چه بريالۍ شى نو دويم مرگى به هغه ته هيڅ عذاب نه شى رسولۍ .

د پرگمون جماعت د پاره پيغام

۱۲ د پرگمون د جماعت فرښتنه ته وليکه:

هغه څوک چه تيره دوه مخه توره لرى هغه داسه وائى، ۱۳ زه خبر يم چه ته چرته اوسه، دا هغه ځائى دى چرته چه د شيطان تخت دى او ته زما په نوم مضبوط ولاړ يئ. تا په هغه وخت هم د خپل ايمان نه انكار ونه كړو كله چه زما وفادار گواه انتيپاس ستاسو په هغه ښار كښه ووژلې شو چرته چه شيطان اوسېږي. ۱۴ خو زه ستا برخلاف د يو څو خبرو شكايه لرم چه تاسو په كښه هلته څه كسان شته چه د بلعام د تعليم پيروي كوي. هغه بلق ته وښوول چه بنى اسرائيل د لارې نه خطا كړى او دا ترغيب ئى وركړو چه د بتانو قربانئ د وخورى او حرامكارى د وركړى. ۱۵ او هم دغه شان په تاسو كښه څنه كسان شته چه د نيكليانو د تعليم پيروي كوي. ۱۶ نو توبه وباسه! گنى زه به درشم او په هغه توره به د هغوى سره جنگ وكرم كومه چه زما د ځلې نه راوړي.

۱۷ هغه څوك چه د اوريدلو غوږونه لري، هغه د واړى چه روح القدس جماعتونو ته څه وائى .

هر هغه څوك چه بريالۍ شى نو زه به هغه له پټ شوى من او يو سپين كانه وركرم او په هغه كانى به يو نومه نوم ليكله وي چه به له هغه چا نه چه وركوله شى، بل هيچا ته به معلوم نه وي .

د تواتيره جماعت د پاره پيغام

۱۸ د تواتيره د جماعت فرښتنه ته وليکه:

د خدائى زوئى داسه فرمائى چه د چا سترگه چه د اور د شغلو په شان دى او چه پښه ئى د زيرو په شان ځليږي، ۱۹ زه ستا د ټولو كارونو نه خبر يم، يعنه ستا مينه، وفادارى، ښه خدمت او ستا صبر راته معلوم دى، وروستو خو تا د وړاندې نه هم غوره كارونه كړى دى. ۲۰ خو بيا هم ستا په خلاف دا شكايه لرم چه ته هغه ازبلى نومې ښځه زغمه چه ځان ته پيغمبره وائى او زما خادمانو ته د حرامكارى ترغيب وركوي او د بتانو د قربانئ د خوړلو اجازت وركوي. ۲۱ ما هغه ته د توبې ويستلو وخت وركړو خو هغه د خپلې حرامكارى نه د توبې ايستو نه انكار وكړو. ۲۲ نو زه به هغه په كټ وغورزوم او هغوى چه ورسره ئى زنا كړى ده. زه به ئى په ډيره سخته تنگسيا كښه راكير كرم تر څو چه هغوى د هغه د كړو نه توبه ونه وباسي. ۲۳ او د هغه بچى به په مزكه ووژنم. په دې به ټول جماعتونه دا سبق حاصل كړى چه زه د بنى آدمو د زړونو او د خيالاتو نه خبر يم او دا چه زه به تاسو ټولو ته د خپل عمل په مطابق جزا دركړم.

۲۴ ائى د تواتيره نورو اوسيدونكو! چه دا تعليم نه منئ او له هغه نه ناخبر يئ كومه ته چه هغوى د شيطان پټ او ژور چال وائى، زه تاسو ته وایم چه زه به په تاسو نور بار وانه چوم. ۲۵ بس په هغه څه تر هغه

تینگ پاتے شی تر خو چه زه درنه شم. ۲۶ هغه خوک چه بریالے شی او هغه چه زما د وینا په مطابق تر آخره عمل کوی نو زه به ورله په قومونو اختیار ورکوم. ۲۷ «هغه به پرے د اوسپنے په امسا حکومت کوی او د خاورو د لوبنو په شان به ئے توتے توتے کړی.» هغه اختیار ما ته له خپل پلار نه راکړے شوه دے. ۲۸ او زه به هغه ته د صبائی ستورے ورکړم.

۲۹ هغه خوک چه د اوریدلو غورونه لری، هغه د واوری چه روح القدس جماعتونو ته خه وائی.

مکاشفه باب ۳

د سردیس جماعت د پاره پیغام

۱ د سردیس د جماعت فرېنتے ته ولیکه:

خوک چه د خدائے اووه روخونه او اووه ستوری لری هغه دا وائی چه زه ستا په ټول عمل خبر یم چه ته تش په نوم ژوندے یئے خو ئے مړ. ۲ بیدار شه او خه چه پاتے دی، هغه مضبوط کړه، گنی هغه به مړ شی. ستا یو کار مے هم زما د خدائے په نظر کنبے پوره ونه لیدلو. ۳ کوم تعلیم چه تا وموندلو او واوریدلو، هغه یاد لره او عمل پرے کوه او توبه وباسه. که ته بیدار نه شه نو زه به د غل په شان درشم او ته به زما د راتلو د وخت نه خبر نه شه. ۴ خو بیا هم په سردیس کنبے تاسو سره خنې داسے کسان شته چه هغوی خپلے جامے پلپتے کړے نه دی، هغوی به ما سره په سپینو جامو کنبے گزری خکه چه هغوی لائق دی. ۵ هر هغه خوک چه بریالے شی نو هغه ته به دغسے سپینے جامے ور آغوستولے شی او د هغه نوم به زه هیخ کله هم د ژوند له کتاب نه ونه باسم او زه به د خپل پلار او د هغه د فرېنتو د وړاندے د هغه د نوم اقرار وکړم چه هغه زما خپل دے. ۶ هغه خوک چه د اوریدو غورونه لری، هغه د واوری چه روح القدس جماعتونو ته خه وائی.

د فیلدلیفیه د جماعت د پاره پیغام

۷ د فیلدلیفیه د جماعت فرېنتے ته ولیکه: هغه خوک چه قلدوس او رېنتینے دے او چه ورسره د داود کنجی ده او چه دروازه خلاصه کړی نو هیخوک به ئے بنده نه کړی او چه دروازه بنده کړی نو هیخوک به ئے خلاصه نه کړی، هغه داسے وائی چه ۸ زه ستا د ټولو کارونو نه خبر یم. او گوره، تا ته مے ستا په وړاندے یوه دروازه خلاصه کړے ده چه هیخوک ئے بندولے نه شی. زه پوهیرم چه ستا طاقت کم دے خو بیا هم تا زما کلام منلے دے او زما د نوم نه منکر شوه نه ئے. ۹ گوره، د شیطان د دلے نه به خنې راولم چه خان ته یهودیان وائی خو نه دی بلکه فریبیان دی، هغوی به درشی او ستا په پنبو به پیوزی او هغوی د په دے پوهه شی چه ته زما محبوب یئے. ۱۰ خکه چه تا زما د صبر کلام منلے دے او مضبوط پرے ولاړ یئے، زه به هم تا د هغه آزیمینت نه چه د ټولے د دنیا په خلقو راتلونکے دے، بیچ کړم. ۱۱ زه به زر درشم او خه چه درسره دی هغه کلک ونیسه چه هیخوک د خپل تاج نه محرومه نه کړی. ۱۲ خوک چه بریالے شی زه به هغه د خپل خدائے په کور کنبے لکه د ستنے ودروم، هغه به هیخ کله ترے بهر نه شی. زه به د خپل خدائے نوم په هغه باندے ولیکم او د خدائے د نبار نوم هم چه نوه بیت

المقدس دے چہ دَ خُدائے لہ طرفہ بہ لہ آسمانہ را کوزیری، اؤ خپل نوے نُوم بہ ہم پہ ہغہ باندے ولیکم۔
۱۳ ہغہ شوک چہ دَ اؤریدلو غورونہ لری، ہغہ دِ واوری چہ رُوح القدس جماعتونو تہ خُہ وائی۔

دَ لودیکہ جماعت دَ پارہ پیغام

۱۴ دَ لودیکہ دَ جماعت فرشتے تہ ولیکہ: دا دَ ہغہ چا کلام دے چہ ورتہ آمین وائی، چہ ہغہ وفادار رنبتینے گواہ دے اؤ دَ ہغہ پہ وسیلہ خُدائے ہر خُہ پیدا کرل۔ ہغہ فرمائی چہ ۱۵ زہ ستا دَ تولو کارونو نہ خبر یم، تہ خو نہ یخ یرے اؤ نہ گرم۔ کاشکے چہ تہ یا خو یخ وے یا گرم! ۱۶ خو چونکہ نہ خو تہ گرم ئے اؤ نہ یخ، بلکہ ترم یخے، زہ بہ تا دَ خپلے خُلے نہ وتوکم۔ ۱۷ تہ وائی چہ زہ خومرہ شتہ من یم اؤ دولت مند شوے یم اؤ دَ خُہ خیز حاجتمن نہ یم۔ حقہ خو دا دہ چہ تہ پہ دے نہ پوہیرے چہ تہ خومرہ قابلِ رحم، بدنصیب، خوار، پوند اؤ بریند یخے۔ ۱۸ زہ تا لہ دا صلاح درکوم چہ لہ ما نہ پہ اور کنبے صفا شوی سرہ زر واخلہ چہ شتہ من شے اؤ سپینے جامے واخلہ چہ تہ خپل بریند توب شرم پرے پت کرے اؤ دَ سترگو رانجہ را نہ واخلہ چہ تہ بینا شے۔ ۱۹ ہر چا سرہ چہ مینہ لرم ہغوی زہ ملامت کوم اؤ پہ ادب ئے ساتم، نو خکے غیرت وکرہ اؤ توبہ وکرہ۔ ۲۰ گورہ، زہ پہ دروازہ ولا یم اؤ ورتکوم اؤ کہ شوک زما آواز واوری اؤ ور خلاص کری نو زہ بہ ورننوزم اؤ دَ ہغہ سرہ بہ دودئی وخورم اؤ ہغہ بہ ئے ما سرہ وخوری۔ ۲۱ چہ شوک بریالے شی نو ہغہ بہ پہ خپل تخت کنبینوم لکہ خنگہ چہ زہ بریالے شوم اؤ دَ خپل پلار سرہ پہ تخت کنبناستم۔ ۲۲ ہغہ شوک چہ دَ اؤریدلو غورونہ لری، ہغہ دِ واوری چہ رُوح القدس جماعتونو تہ خُہ وائی۔

مُکاشفہ باب ۴

دَ الہی عبادت

۱ دَ دے نہ پس ما وکتل اؤ خُہ گورم چہ پہ آسمان کنبے یو پرانستے ور دے۔

اؤ ما دَ مخکنبے پہ شان لکہ دَ سُرنا آواز واؤریدو چہ ما تہ ئے وئیل، ”دلنہ راوخیژہ، زہ بہ تا تہ دا ونبیم چہ دَ دے نہ پس بہ خامخا کیبری۔“ ۲ سمدستی ما دَ رُوح القدس پہ وسیلہ رویا ولیدہ چہ پہ آسمان کنبے یو تخت وؤ اؤ پہ تخت یو کس ناست وؤ ۳ چہ دَ زبرجد اؤ عقیق پہ شان پریقیدو، اؤ دَ تخت نہ چاپیرہ دَ بُودئی تال وؤ چہ دَ زمردو پہ شان پریقیدو۔ ۴ اؤ دَ تخت نہ گیر چاپیرہ خلریششت نور تختونہ وؤ اؤ پہ ہغوی خلریششت مشران ناست وؤ چہ سپینے جامے ئے آغوستے وے اؤ دَ سرو زرو تاجونہ ئے پہ سر وؤ۔ ۵ اؤ دَ تخت نہ دَ بریننا رنا اؤ دَ تندر آوازونہ راختل اؤ دَ تخت نہ وړاندے اووہ مشعلونہ بلیدل چہ دَ خُدائے اووہ رُوحونہ دی۔ ۶ اؤ وړاندے ئے دَ شیشے سمندر چہ دَ بلور پہ شان بنکاریدو۔

اؤ دَ تخت نہ چاپیرہ خلور حیوان وؤ چہ وړاندے وروستو ئے سترگے وے۔ ۷ اول حیوان دَ زمری پہ شان وؤ، دویم دَ غوائی پہ شان، دریم دَ بنی آدم خیرہ لرلہ اؤ خلورم لکہ دَ الوٹونکی عُقاب پہ شان وؤ۔ ۸ دے خلورو حیوانانو چہ ہر یو شیر وزرے لرلے اؤ ہر طرف تہ ئے سترگے وے، شپہ اؤ ورغ بغیر دَ دمے ئے دا ثنا وئیلہ:

قدوس! قدوس! قدوس! رب القادر دَ ٿولو، هغه چه ٺو، چه دے، اُو چه راتلونکے دے۔“

۹ اُو هر کله چه حیوانان دَ هغه چه په تخت ناست دے اُو تل تر تله ژوندے دے، لوئی، عزت اُو شکر گزاري وکړی، ۱۰ نو هغه خلیريشت مشران هم چه په تخت ناست دی، هغه ته په سجده پریوزی اُو عبادت ئے کوی چه تل تر تله ژوندے دے، اُو هغوی خپل تاجونه دَ تخت دَ وړاندے کیردی اُو په چغو شی:

۱۱ ”آئے زمونږ مالکه خُدايه! ته دَ عزت، لوئی اُو قدرت مالک یئے ځکه چه تا هر څه پیدا کړل اُو دا ستا په مرضی پیدا شول اُو په وجود کنبے راغلل.“

مُکاشفه باب ۵

کتاب اُو گډورے

۱ څوک چه په تخت ناست ٺو ما دَ هغه په بنی لاس کنبے یو کتاب ولیدو چه دَننه اُو بهر لیک پرے ٺو اُو اووه مُهرُونه پرے لگیدلی ٺو. ۲ ما یوه طاقتوره فرښته ولیده چه په چغو ئے وئیل چه ”څوک دَ دے قابل دے چه کتاب پرائزی اُو مُهرُونه ئے مات کړی؟“ ۳ خو هیڅوک هم نه ٺو، نه په آسمان کنبے، نه په مزکه اُو نه دَ زمکے دَ لاندے ٺو چه کتاب ئے خلاص کړے وے اُو یا ئے دَننه کتلے وے. ۴ زما اوښکے بهیدلے ځکه چه هیڅوک هم دَ دے لائق نه ٺو چه دا کتاب ئے پرانستلے شو یا چه ئے ورته کتلے شو. ۵ خو په مشرانو کنبے یو راته ووئیل چه ”ژاړه مه ځکه چه دَ یهوداه دَ خپل زمرے چه دَ داؤد دَ اصل نه دے، هغه بریالے شومے دے چه کتاب پرائزی اُو اووه مُهرُونه ئے مات کړی. ۶ بیا ما دَ تخت په مینځ کنبے، دَ څلورو حیوانانو اُو دَ مشرانو په دائره کنبے لکه یو حلال شومے گډورے ولاړ ولیدو اُو دَ هغه اووه ښکړونه اُو اووه ئے سترگے وے چه دَ خُدا ئے اووه رُوحونه دی چه ټولے دُنیا ته لیرلی شوی دی. ۷ اُو گډورے ورغے اُو په تخت ناست دَ بنی لاس نه ئے هغه کتاب واخستو. ۸ کله چه هغه واخستو نو څلور حیوانان اُو خلیريشت مشران دَ هغه گډورے په وړاندے په سجده شول، اُو دَ هر یو مشر سره یو ستار ٺو اُو ورسره دَ خوشبوی نه ډک دَ سرو زرو جامونه ٺو چه دَ پاکانو دُعاگانے دی. ۹ اُو هغوی یوه نومے سندره وئیله چه:

ته دَ دے لائق ئے چه کتاب واخلے اُو مُهرُونه ئے مات کړے ځکه چه ته حلال کړے شومے اُو په ”خپله وینه دے دَ خُدا ئے دَ پاره له هر خپل، له هرے ژبے اُو له هر قوم اُو اُمت خلق په بیعه واخستل. ۱۰ اُو له هغوی نه تا دَ کاهنانو بادشاهی جوړه کړه چه زمونږ دَ خُدا ئے خدمت وکړی اُو هغوی به په مزکه بادشاهی کوی.“

۱۱ بیا چه ما وکتل نو دَ بے شماره فرښتو آوازونه مے واوړیدل چه هغه دَ تخت اُو دَ حیوانانو اُو دَ مشرانو نه چاپیره وے اُو دَ هغوی شمار په زرگونو اُو لگونو کنبے ٺو، ۱۲ اُو هغوی په زوره چغے وهلے چه:

شپڙم مُهر مات ڪرو اُو يوه سختو زلزله راغله اُو نمر دَ جنازے دَ ٽاٽ په شان تور شو اُو سپورمي لکه دَ وینو سره شوه. ۱۳ اُو ستوري له آسمان نه په مزڪه داسے راپريوتل لکه چه دَ اينٽر نه دَ سيلی په وجه ڪچه ميوه راپريوزی. ۱۴ اُو آسمان داسے فنا شو لکه ڪتاب چه ٽپ ڪرے شی اُو هر غر اُو هره جزيره دَ خپله ڄايه وخوزيده. ۱۵ نو بيا دَ مزڪے بادشاهانو، سردارانو، جرنيلانو، شته منو، طاقتورو، غلامانو اُو آزادو ٽولو خلقو په غارونو اُو دَ غرونو په گٽيانو ڪٽبے خپل ڄاڻونه پٽ ڪرل. ۱۶ اُو هغوی غرونو اُو گٽيانو ته چغے ڪرے چه ”په مُونڙ راپريوزی اُو مُونڙ دَ تخت دَ پاسه ناست دَ مخے نه اُو دَ گڏوڙی دَ غضب نه پٽ ڪرئ!“ ۱۷ ڇڪه چه دَ هغوی دَ غضب لويه ورغ راغله ده اُو ڇوڪ ورته ٽينگيدے شی؟“

مُکاشفه باب ۷

په يو لک څلور څلويڻتو زرو اسرائيلو مُهر لگيدل

۱ دَ دے نه پس ما څلور فرڻتے دَ مزڪے په څلورو گوتونو ولاڙے وليدلے اُو څلور واڙه بادونه ئے ڇڪه راتينگ ڪري وُو چه په سمندر، مزڪه يا په يوه وُنه باد ونه لگی. ۲ بيا ما بله فرڻتته له نمر خاتھ نه په راختو وليده چه دَ رب الحی مُهر ورسره وُو اُو هغه څلورو فرڻتتو ته ئے په زوره وئيل، چه چا ته په مزڪه اُو سمندر دَ نقصان ورڪولو اختيار ورڪرے شوه وُو، ۳ ”تر هغے سمندر، مزڪے اُو ونو ته نقصان مه رسوی تر ڇو چه مُونڙ دَ خدائے مُهر دَ هغے دَ خادمانو په تندو نه وی لگولے.“ ۴ اُو ما چه دَ هغوی شمار واڙيدو چا ته چه مُهرونه لگولی شوی وُو اُو دَ اسرائیل دَ ٽولو خیلونو نه په يو لک څلور څلويڻت زرو مُهر ولگولے شو. ۵ دولس زره له يهوداه دَ خيل نه، دولس زره دَ روپين له خيل نه، دولس زره له گڏ له خيل نه، ۶ دولس زره دَ اشير له خيله نه، دولس زره دَ نفتالی له خيل نه، دولس زره دَ منشه له خيل نه، ۷ دولس زره دَ شمعون له خيل نه، دولس زره دَ ليوی له خيل نه، دولس زره دَ يساڪار له خيل نه، ۸ دولس زره دَ زبولون له خيل نه، دولس زره دَ يوسف له خيل نه اُو دولس زره دَ بنيامين له خيل نه وُو.

دَ ٽولو قومونو لويه گنه

۹ اُو له دے نه پس ما دَ خلقو لويه گنه وليده چه بيشماره وه، دا دَ ٽولو قومونو، خیلونو اُو دَ مختلفو ژبو دَ ويونکو خلقو جمع دَ تخت اُو دَ گڏوڙی دَ وړاندے ولاڙه وه. اُو هغوی سپینے جامے آغوستے وے اُو دَ ڪجورو خانگے ئے په لاسونو ڪٽبے نيولے وے. ۱۰ اُو په زوره ئے دا چغے وهلے چه ”خلاصون زمونڙ دَ خدائے دے چه په تخت ناست دے، اُو دَ گڏوڙی.“ ۱۱ اُو دَ تخت چاپيره چه خومره فرڻتتے ولاڙے وے اُو مشران اُو څلور حيوانان اُو ٽولے فرڻتتے دَ تخت په وړاندے پرمخے پريوتل اُو دَ خدائے عبادت ئے وکړو ۱۲ چه چغے ئے وهلے چه ”آمين! برکت، لوئی، حکمت، شکر گڏاری، عزت، قدرت اُو زور دِ تل تر تله زمونڙ دَ خدائے وی! آمين.“

۱۳ بيا په مشرانو ڪٽبے يو ما ته مخ راواڙولو اُو ٽپوس ئے وکړو چه ”دا خلق چه سپینے جامے ئے آغوستے دی، ڇوڪ دی اُو دَ کومے راغلی دی؟“

۱۴ ما جواب ورکړو چه ”زما مالکھ! ته خبر ئے، نه چه زه.“

بیا ہغہ ما تہ ووئیل چہ ”دا ہغہ کسان دی چہ دَ لوئے تنگسیا نہ راغلی دی، ہغوی خپلے جامے دَ گلووری پہ وینو وینخلے اُو سپینے کرے دی. ۱۵ خکہ خو دوئی دَ خُدائے دَ تخت دَ وِاندے ولا دَ دی اُو دَ خُدائے پہ کور کنہے شپہ اُو ورغ دَ ہغہ پہ عبادت کنہے لگیا دی، اُو ہغہ چہ پہ تخت ناست دے، بہ دَ دوئی سرہ اوسیری. ۱۶ دوئی بہ بیا ہیخ کلہ نہ وری کیری، نہ تبری کیری، نمر بہ دوئی نہ تنگوی اُو نہ بہ تیزہ گرمی تکلیف ورسوی. ۱۷ خکہ چہ کوم گلوورے چہ دَ تخت پہ مینخ کنہے دے، ہغہ بہ دَ دوئی شپونکے وی اُو دوئی بہ دَ ژوند دَ اوبو چینو تہ بیائی، اُو خُدائے بہ دَ دوئی دَ سترگو نہ تولے اوبنکے پاکرے کری.“

مکاشفہ باب ۸

اُوم مہر اُو دَ سرو زرو مُجرہ

۱ اُو کلہ چہ گلووری اُوم مہر مات کپو نو تقریباً تر نیمے گینتے پورے پہ آسمان کنہے قلا رہ قلا ری وہ. ۲ بیا ما ولیدل چہ دَ خُدائے پہ وِاندے چہ کومے اُووہ فرہنتے ولا دے وے، ہغوی تہ اُووہ سُرنا ورکھے شوے.

۳ بیا یوہ بلہ فرہنتہ دَ سرو زرو مُجرہ پہ لاس راغلہ اُو دَ قُربانگاہ سرہ ودریدہ اُو ہغے تہ ڈیرہ زیاتہ خوشبوئی ورکھے شوہ چہ دَ تخت دَ وِاندے دَ سرو زرو پہ قُربانگاہ ئے دَ تُولو پاکانو دَ دُعا سرہ پیش کری. ۴ اُو دَ فرہنتے دَ لاس نہ دَ خوشبوئی دَ سوزولو لوگے دَ پاکانو دَ دُعا سرہ پاس خُدائے تہ لا دے. ۵ بیا فرہنتے مُجرہ راواخستہ، دَ قُربانی دَ اور نہ ئے چکہ کرہ اُو پہ مزکہ ئے راگُذار کرہ، نو بیا دَ تندر آوازونہ، برہیننا اُو زلزلہ راغلہ.

دَ سُرنا آواز

۶ بیا ہغہ اُووہ فرہنتے چہ ورسرہ اُووہ سُرنا وے، غبرولو تہ تیارے شوے.

۷ کلہ چہ اولئی فرہنتے خپلہ سُرنا وغبرولہ نو اور اُو رلی دَ وینے سرہ پہ مزکہ راووریدل اُو دَ مزکے دریمہ حصہ ئے وسوزولہ اُو دَ ونو دریمہ حصہ وسوزیدہ اُو تُول شنہ وانبہ وسوزیدل.

۸ اُو ہر کلہ چہ دویمے فرہنتے خپلہ سُرنا وغبرولہ نو داسے لکہ دَ یو لوئے غر چہ پرے اور بلیدو، سمندر تہ وغورزولے شو اُو دَ سمندر دریمہ حصہ وینہ شوہ، ۹ اُو پہ کنہے دریمہ حصہ ژوندی سہری مرہ شول اُو دریمہ حصہ جہازونہ پہ کنہے غرق شول.

۱۰ کلہ چہ دریمے فرہنتے خپلہ سُرنا وغبرولہ نو یو لوئے ستورے لہ آسمان نہ گُذار شو چہ دَ مشعل پہ شان بلیدو اُو ہغہ دَ سینڈونو اُو چینو پہ دریمہ حصہ ورپرہوتو. ۱۱ دَ ستوری نوم مستیارہ وُو. اُو دَ اوبو دریمہ حصہ دَ مستیارے پہ شان ترخہ شوہ اُو ڈیر زیات خلق دَ دے ترخو اوبو خنبلو پہ وجہ مرہ شول.

۱۲ کله چه څلورمے فرښتے خپله سُرنا وغږوله نو د نمر دريمه حصه او د سپوږمۍ او د ستورو دريمه حصه ووهلے شوه او د دغو دريمه حصه تياره شوه او د ورځے دريمه حصه رڼا ختمه شوه او دغه شان د شپے هم.

۱۳ بيا ما وليدل چه عُقاب په نيم آسمان کښے والوتو او په چغو ئے نعرے وهلے چه ”آفسوس! آفسوس! آفسوس! د مزکے په اوسيدونکو باندے، په وجه د هغه پاتے درے فرښتو په سُرنا چه اوس به ئے وغږوی.“

مکاشفه باب ۹

۱ بيا هغه پنځمے فرښتے خپله سُرنا وغږوله او ما يو ستورے وليدو چه د آسمان نه مزکے ته راپړوتے وو او هغه ستوری ته د عالم ارواح کُنجانے ورکړے شوه وے. ۲ د دے سره هغه عالم ارواح پرانستلو او د هغه کندے نه د لوتے بټی په شان لُوکے راوختلو او د عالم ارواح لُوکي نمر او باد تور کړل. ۳ بيا د لُوکي نه په مزکه ملخان راغلل او هغوی ته د مزکے د لړمانو په شان اختيار ورکړے شو. ۴ هغوی ته دا وئيلے شوی وو چه وانبو، ونو، او بُوټو ته هيڅ نقصان ونه رسوی خو بس هغه کسانو ته ټک ورکړی د چا په تندی چه د خُدائے مَهر نه وو لگيدلے. ۵ هغوی ته د وژلو اختيار نه، خو تش لکه د لړم د لَشے تر پنځو مياشتو پورے د عذابولو اختيار ورکړے وو. ۶ په دے دوران کښے به دا کسان په زارو مرگ و غواړی خو دوی به ئے ونه مومي، هغوی به د مرگ خواهش لری خو مرگ به ترے تښتی. ۷ دا ملخان جنگ ته د تيار کړو آسونو په شان ليدلے شول او په سرونو ئے د سرو زرو په شان تاجونو وو او د هغوی مځونه د انسان په شان وو. ۸ او ويښته ئے د ښځو په شان او د هغوی غاښونه د مزرو د غاښونو په شان وو. ۹ او د اوسپنې په شان زغرے ئے اغوستے وے او د هغوی د وزرو آواز آسونو او بگيانو په شان وو کومے چه د جنگ ميدان ته ځی. ۱۰ د هغوی لکي د لړمانو په شان وے چه په کښے لَشے وے او د هغوی په لکو کښے د بنی آدمو د عذابولو تر پنځو مياشتو طاقت وو. ۱۱ او د دوی بادشاه د عالم ارواح فرښته وه چه په عبراني کښے د هغه نوم ابدون، او په يوناني ژبه کښے اپوليون دے، يعنې تباہ کوونکے.

۱۲ اوس اولنې آفسوس تير شو خو دوه نور لا راتلونکی دی.

۱۳ بيا هغه شپږمے فرښتے خپله سُرنا وغږوله او ما يو آواز واوړيدو کوم چه د خُدائے په وړاندے ولاړ د سرو زرو په قربان گناه د څلورو ښکرونو د مينځ نه راووتو. ۱۴ هغه شپږمے فرښتے ته وئيل چه د چا سُرنا وه چه ”د لوتے فرات درياب د عارے نه هغه تړلے څلور فرښتے آزادے کړه.“ ۱۵ نو هغه څلور فرښتے آزادے کړے شوه چه د دريمے برخے بنی آدمو د مر کولو د پاره د دے کال، د دے مياشتے، د دے ورځے او د دے ساعت د پاره تيارے کړے شوه وے. ۱۶ او ما د هغوی د رسالو د سوارو شمار شل کروړه واوړيدو. ۱۷ دغسے ما هغه آښونه او د هغوی سواره په روييا وليدل، هغوی د اور په شان زليدونکی سرے، آسماني رنگے او د گُوگړو په شان زيړے زغرے ئے اغوستے. او د آسونو سرونه ئے د مزرو د سرونو په شان وو او د خُلے نه ئے اور، لُوکے او گُوگړ راوتل. ۱۸ دا درے آفتونه لکه اور، لُوکے او گُوگړ چه د هغوی د خُلے نه راوتل، په هغو ئے دريمه حصه بنی آدم مړه کړل. ۱۹ د آسونو طاقت په خُلے او په لکو

کنبے ہم وُو خُکھہ چہ لکئی ئے دَ مارانو پہ شان وے چہ سَرُونہ ئے وُو اُو پہ هغو ئے خلق عذابول.

۲۰ باقی پاتے شوے خلق چہ پہ دے آفتونو کنبے مرہ شوی نُه وُو دَ خپلو عملونو نہ توبہ ونُه ویستہ اُو نُه ئے دَ شیطانانو اُو دَ سرو زرو، سپینو زرو، دَ کوټو، دَ کانو اُو دَ لرگو نہ دَ جوړ شوی بُتانو دَ عبادت کولو نہ توبہ ویستله، کوم بُتان چہ کتلے نُه شی، نُه اُوریدلے شی اُو نُه خوزیدلے شی. ۲۱ اُو نُه هغوی دَ خپلو قتلونو، دَ خپلے جادوگرئ، خپلے حرامکارئ، اُو نُه ئے دَ خپلو ډاکو نہ توبہ وویستله.

مکاشفه باب ۱۰

فرښته اُو ورکوټے کتاب

۱ بیا ما یوه بله طاقتوره فرښته له آسمان نه په راگوزیدو ولیده چه په وریخ کنبے ئے خپل ځان نغښتے وُو اُو چه دَ بُوډئی ټال ئے په سر وُو، خیره ئے دَ نمر په شان ځلیده اُو پښے ئے دَ اور دَ ستنو په شان وے. ۲ اُو دَ هغه په لاس کنبے یو ورکوټے پرانستلے کتاب وُو. هغه ښئی پښه په سمندر کښودله اُو گسه پښه ئے په مزکه کښودله. ۳ بیا هغه دَ مزی دَ غرمبا په شان یوه لویه چغه وویستله اُو کله چه هغه چغه کپلے نو اُووۀ تندرونه وگرزیدل. ۴ ما دَ هغو اُوو تندرونو دَ آوازونو نه پس لیکل خو ما دَ آسمان نه دا آواز واوریدو چه ”دا پټ وساته، هر څه چه اُوو تندرونو وئیلی دی، دا مه لیکه.“

۵ بیا هغه فرښته چه ما په سمندر اُو مزکه ولاړه لیدلے وه هغه خپل ښئی لاس آسمان ته اوچت کړو. ۶ اُو په هغه چا ئے قسم وخورلو چه تل تر تله ژوندے دے اُو په آسمان، مزکه، سمندر اُو په دوی کنبے ئے هر څه پیدا کړی دی چه ”اوس نور ډیل نُه دے په کار! ۷ خو هر کله چه دَ اوومے فرښتے دَ سُرنا غږولو وخت راغی نو دَ خُدائے پټ مطلب لکه څنگه چه هغه خپلو خادمانو نیانو ته زیرے ورکړے دے، به پوره شی.“

۸ هغه آواز چه ما له آسمان نه اُوریدلے وُو، ما سره بیا په خبرو شو اُو وئے وئیل چه ”لاړ شه اُو په سمندر اُو په مزکه ولاړے فرښتے دَ لاسه هغه پرانستلے کتاب واخله.“

۹ نو بیا زه هغه فرښتے ته لاړلم اُو ورته مے ووئیل چه ما له هغه پرانستلے ورکوټے کتاب راکړه. نو هغه ووئیل چه ”واخله اُو وئے خوره، دا به ستا خیته ترخه کړی سره دَ دے چه ستا په ځله کنبے به ئے خوند لکه دَ شاتو خوروی.“

۱۰ نو ما هغه ورکوټے پرانستلے کتاب دَ فرښتے دَ لاسه واخستو اُو ومے خورلو اُو په ځله ئے لکه دَ شاتو خوند راکړو خو چه مے تیر کړو نو زما خیته ئے ترخه کړه. ۱۱ بیا هغوی ما ته ووئیل چه ”ضروری دی چه بیا په ډیرو خلقو اُو قومونو اُو ژبو اُو بادشاهانو ته پیشن گوئی وکړے.“

مُکاشفہ باب ۱۱

دوہ گواہان

۱ ما تہ دَ کز پہ شان یوہ اُوردہ لنبتہ راکرے شوہ اُو راتہ ئے ووئیل چہ ”اوس پور تہ شہ اُو دَ خُدائے کور اُو قُربان گاہ کچ کرہ اُو دَ عبادت کوونکو تعداد شمار کرہ. ۲ خو دَ خُدائے دَ کور بھرنے غولے مہ کچ کوہ خکہ چہ ہغہ غیرو قومونو لہ ور کرے شوے دے اُو ہغوی بہ دا پاک بنار تر دوؤ خلوینبنتو میاشنتو پورے پایمال کری. ۳ اُو زہ بہ خپل دوہ گواہان دَ تات جامے آغوستے دَ پیشن گوئی دَ پارہ مقرر کریم اُو دوئی بہ تر دولس سوہ شپیتہ ورخو پورے نبوت کوی.

۴ دا ہغہ دوہ دَ نبونہ ونے اُو دوہ ڈیوٹونہ دی کوم چہ دَ مزکے دَ مالک دَ وړاندے ولاړ دی. ۵ کہ خوک دوئی تہ نقصان رسول غواری نو دَ دوئی دَ خُلے نہ اور راویری اُو دَ دوئی دُنبمنان بہ ونغری اُو دغہ شان بہ ہغہ ہر خوک چہ دوئی تہ نقصان رسول غواری، مرہ شی. ۶ دوئی اختیار لری چہ آسمان بند کری چہ بیا دَ دوئی دَ نبوت پہ دور کنبے باران ونہ شی، اُو دوئی ہم اختیار لری چہ لہ اوبو نہ وینے جوڑے کری اُو پہ مزکہ دَ خپلے مرضی پہ مطابق آفتونہ راولی.

۷ اُو چہ دوئی خپلہ گواہی پورہ کری نو دَ عالم ارواح نہ بہ خنگلی خناور راوڑی اُو دَ دوئی سرہ بہ جنگ ونبلوی اُو غالب بہ شی اُو مرہ بہ ئے کری. ۸ اُو دَ ہغوی لاشونہ بہ دَ لوئے بنار پہ کوخو کنبے پراتہ وی، چرتہ چہ دَ ہغوی مالک ہم پہ سولئ شوے وو، چہ دَ مثال پہ طور ورتہ صدوم اُو مصر وئیلے شی. ۹ تر درے نیمو ورخو پورے بہ خلق، دَ ہر خیل، دَ ہرے ژبے اُو دَ ہر قوم دَ دوئی لاشونو تہ گوری اُو دَ دوئی دَ لاشونو دَ بنخولو اجازت بہ ورنہ کری. ۱۰ دَ مزکے ټول خلق بہ ورتہ پہ سترگو کنبے خاندی اُو خوشحالی بہ کوی اُو یو بل تہ بہ ډالی ورکوی خکہ چہ دغو دوو نیانو دَ مزکے ټول خلق عذابول. ۱۱ خو دَ درے نیمو ورخو نہ پس خُدائے پہ ہغوی کنبے دَ ژوندون رُوح واچولو اُو ہغوی پہ خپلو پنبو ودریدل اُو چا چہ دا ولیدل، ہغہ ټول ویریدل. ۱۲ بیا دوئی یو اُوچت آواز لہ آسمان نہ واوړیدو چہ وئیل ئے چہ ”دلته راشی!“ اُو ہغوی پہ وریخو کنبے آسمان تہ لاړل اُو دُنبمنانو ہغوی تہ کتل. ۱۳ ہم پہ دغہ وخت یوہ سختہ زلزلہ راغلہ، دَ بنار لسمہ حصہ راوغورزیدلہ اُو اووہ زرہ کسان پہ دے زلزلہ کنبے ہلاک شول اُو نورو پہ ویرہ کنبے دَ آسمانی خُدائے ثنا وئیلہ.

۱۴ دویم افسوس تیر شو خو دریم زر راتلونکے دے.

اُومہ سُرنا

۱۵ بیا اُومے فربتے خپلہ سُرنا وغربولہ اُو پہ آسمان کنبے پہ زورہ دا چغے واوړیدے شوے چہ: ”دَ دنیا بادشاہی زمونږ دَ رب اُو دَ ہغہ دَ مسیح دہ اُو ہغہ بہ تل تر تلہ حکمومت کوی!“ ۱۶ اُو ہغہ خلیریشٹ مشران چہ دَ خُدائے دَ وړاندے پہ خپلو تختونو ناست وو، ہغوی پرمخے پہ سجدہ پریوتل اُو دَ خُدائے دا ثنا ئے ووئیلہ چہ:

۱۷ ”اے ربہ خدایہ! القادرہ! مونږ ستا شکر کوو، تہ چہ ئے اُو چہ وے، خکہ چہ تا خپل لوئے طاقت اُو

بادشاهی پہ لاس کنبے واخیسته. ۱۸ قومونه پہ قهر شول خُکَہ چہ ستا دَ قهر وخت راغلے دے، دَ مرو دَ عدالت کولو وخت راغلے دے، ستا دَ خادمانو نبیانو دَ آجر وخت راغلے دے، اُو ستا دَ پاکانو اُو هغه ټولو لویو اُو ورو وخت چا چہ ستا دَ نوم عزت کولو. اُو دَ هغو دَ تباہ کیدلو وخت راغلے دے چہ ئے مزکہ تباہ کوی.“

۱۹ په آسمان کنبے دَ خُدائے کور پراستے شو اُو په هغه کنبے دَ هغه دَ وعدے صندوق ښکاره شو، نو بیا دَ برینبنا شُغلے، دَ تندر گمزا، زلزله اُو دَ رلی طوفان راغے.

مُکاشفه باب ۱۲

ښخه اُو اژدها

۱ بیا په آسمان کنبے یوه لویه نخبنه ښکاره شوه چہ یوه ښخه وه چہ نمر ئے لکه جامے آغوستے وُو اُو سپورمئ دَ هغه تر پښو لاندے وه اُو په سر ئے دَ دولسو ستورو تاج وُو. ۲ هغه دَ حمل دَ تکلیف له کبله دَ زوزاد پیدا کیدو چغے وهلے.

۳ بیا یوه بله نخبنه په آسمان کنبے ښکاره شوه چہ یوه غټه سره اژدها وه چہ اووه سرونه اُو لس ښکرونه ئے وو اُو په سرونو ئے اووه تاجونه وُو. ۴ اُو هغه په خپله لکئ دریمه حصه ستوری له آسمان نه راکښل اُو په مزکه ئے راغورزول. اژدها دَ هغه لنگیدونکے ښخے په وړاندے ودریده دَ دے دَ پاره چہ هر کله چہ دَ هغه ښخے بچے وشي چہ دا ئے لوار تیر کړی. ۵ دَ هغه زوئے پیدا شو چہ په ټولو قومونو به دَ اوسپنې دَ امسا په زور حکومت کوی. خو دَ هغه بچے خُدائے اُو دَ هغه تخت ته سمدستی وخیژولے شو. ۶ اُو ښخه په خپله بیابان ته وتښتیدله چرته چہ دَ هغه دَ پاره خُدائے خائے تیار کړے وُو چہ هلته تر دولس سوه شپیتو ورغو پورے پاتے شی.

۷ بیا په آسمان کنبے جنگ ونښتو. میکائیل اُو دَ هغه فرښتو دَ اژدها سره جنگ جوړ کړو. اُو اژدها اُو دَ هغه فرښتو جنگ وکړو. ۸ خو هغوی فتح ونه موندله اُو په آسمان کنبے دَ هغو دَ پاره خائے نه وُو. ۹ نو دا لویه اژدها لاندے راوغورزولے شوه، دا هغه زور مار چہ شیطان یا ابلیس بللے شی چہ ټول عالم غلوی، هغه دَ خپلو فرښتو سره لاندے مزکه ته راگډار کړے شو.

۱۰ بیا ما په آسمان کنبے یو اوچت آواز په دے شان واوړیدو چہ ”اوس خلاصون اُو قدرت اُو زمونږ دَ خُدائے بادشاهی راغلے ده اُو دَ هغه دَ مسیح اختیار، خُکَہ چہ زمونږ په ورونو الزام لگوونکے چہ شپه اُو ورغ زمونږ دَ خُدائے په مخکښے پرے الزام لگوی، له آسمان نه گډار کړے شوے دے. ۱۱ خو زمونږ ورونه په هغه دَ گډپوری دَ وینے په وسیله اُو گواهی دَ کلام په وجه غالب شول، اُو خپل خان ئے هم عزیز ونه گڼلو تر دے چہ مرگ ئے هم قبول کړو. ۱۲ نو ائے آسمانونو! اُو دَ هغه اوسیدونکو خلقو! ښادی کوئ، خو ائے مزکه اُو سمندر! افسوس چہ ابلیس ډیر په غصه تاسو ته ښکته راغے خُکَہ چہ هغه خبر دے چہ وخت ئے لڼد دے.

۱۳ کله چه اژدها خپل خان په مزکه راغورزیدلے ولیدو نو هغه ښځه پسه شو چه زوئے ئے راوړے وؤ. ۱۴ خو ښځه ته د عقاب دوه لوئے وزرونه ورکړے شول چه هغه په بیابان کښه هغه ځائے ته والوزی چرته چه به هغه له مار نه تر درے نیم کالو پورے محفوظ وساتلے شی. ۱۵ مار د خپلے ځلے نه د اوبو یو سیلاب وبهولو چه هغه ښځه په کښه یوسی. ۱۶ خو مزکے د ښځه مدد وکړو، خپله ځله ئے وازه کړه د اژدها د ځلے هغه سیلاب ئے تیر کړو. ۱۷ په دے اژدها هغه ښځه ته نور هم په غصه شو او د هغه د نور نسل سره د جنگ د پاره لارو، دا هغه خلق دی چه د ځدائے حکمونه منی او د عیسی شهادت ساتی. ۱۸ اژدها د سمندر په غاړه ودریده.

مکاشفه باب ۱۳

دوه ځنگلی ځناور

۱ بیا ما له سمندر نه یو ځنگلی ځناور په راوتو ولیدو. د هغه لس ښکرونه او اووه سرونه وؤ، او د هغه په ښکرونو لس تاجونه وؤ او په هر سر ئے د کفر یو نوم وؤ. ۲ ما چه کوم ځنگلی ځناور ولیدو، هغه د پیرانگ په شان وؤ خو د هغه پښه د میلو په شان وے ځله ئے د مزری په شان وه. اژدها هغه له خپل طاقت، بادشاهی او لوئے اختیار وکړو. ۳ د هغه یو سر د مرگی یو څنډار خولے وؤ خو هغه د مرگی پرهر ئے جوړ شوه وؤ او ټوله دنیا په هغه ځناور پسه په حیرانتیا لاره. ۴ سړو هغه اژدها ته سجده وکړه ځکه چه هغه خپل اختیار ځنگلی ځناور ته ورسپارلے وؤ، هغوی ځناور ته هم سجده وکړه او دا ئے وویل چه ”څوک د دے ځناور په شان دے، او څوک ورسره جنگیدلے شی؟“

۵ ځنگلی ځناور ته دا اختیار ورکړے شو چه غټه غټه او د کفر خبره وکړی، او تر دوه څلویښتو میاشتو پورے د حکومت واک ورکړے شو. ۶ هغه په ځدائے پورے کفر خبره وکړلے او د ځدائے نوم او د هغه د آستوکنے ځائے او آسمانی مخلوق ته ئے کنخل شروع کړل. ۷ هغه ته دا هم اختیار ورکړے شو چه د پاکانو سره جنگ وکړی او پرے غالب شی، او په ټولو خیلونو او خلقو، ژبو او قومونو اختیار ورکړے شو. ۸ او په مزکه ټول اوسیدونکی به هغه ته سجده وکړی بے له هغو نه د چا نومونه چه هغه حلال شوی گڼوړی د ژوندون په کتاب کښه له ازل نه لیکلی دی.

۹ څوک چه اوړیدے شی هغه د واوړی. ۱۰ چا ته چه قیدیدل وی هغه به قید شی، چا ته چه په توره قتل کیدل وی نو هغه به په توره قتل شی. په دے کښه د پاکانو زغم او ایمان په کار دے.

۱۱ بیا ما یو بل ځنگلی ځناور ولیدو چه له مزکے نه راووتو، هغه د گڼوړی په شان دوه ښکرونه لرل خو د اژدها په شان ئے خبره کولے. ۱۲ هغه د اولنی ځنگلی ځناور ټول اختیار د هغه په مخکښه چلوی او هغه به مزکه او د هغه اوسیدونکی مجبور کړی چه هغوی اول ځنگلی ځناور ته سجده وکړی چه د چا د مرگی پرهر چه جوړ شوه وؤ. ۱۳ او هغه لوئے معجزه کولے تر دے چه د خلقو په وړاندے د آسمان نه مزکے ته اور وروی. ۱۴ او هغه له دا اختیار ورکړے شو چه د هغه ځنگلی ځناور په وړاندے معجزه وکړی او د مزکے اوسیدونکی وغلوی او هغوی دے ته تیار کړی چه د هغه ځنگلی ځناور په شان یو بُت

جوڑ کرى چه دَ تُوَرى مَگُذار نى خورلى وُو خو بيا ژوندى وُو. ۱۵ اُو هغه له دا اختيار هم ورکرى شو چه دَ اولنى خنگلى خناور په بُت کنبى ساه واچوى چه خبرى هم وکرى اُو هغه ټول کسان چه ورته سجده نه کوى، مړه کرى. ۱۶ اُو دا چه هغه په لويو وړو، شته منو اُو غريبانو، غلامانو اُو آزادو په بنى لاس يا په تندى يوه نخبنه ولگوى. ۱۷ اُو هيچا ته تر هغه دَ خه آخستلو يا خرخولو اجازت نه وى تر خو چه دَ دى خنگلى خناور نخبنه، نوم يا دَ نوم شمار پرى نه وى.

۱۸ دغه دَ حکمت کُنجى ده اُو هر هغه خوک چه پوهه لرى هغه دَ دَ خناور دَ نوم شمار کرى، دا شمار دَ يو سړى دى اُو دَ هغه دَ شمار حساب شپږ سوه شپږ شپيته دى.

مُکاشفه باب ۱۴

دَ يو لک خلور خلويښت زره کسانو حمد

۱ بيا ما وليدل چه دَ صيون په غره گلپورى ولاړ وُو چه ورسره يو لک خلور خلويښت زره کسان وُو چه په تندو نى دَ هغه نوم اُو دَ هغه دَ پلار نوم ليکلى وُو. ۲ ما دَ آسمان نه يو آواز واوريدو چه دَ سيلابى اوبو يا دَ تندر په شان وُو، دا داسه آواز وُو لکه چه ډير خلق ستارونه غږوى. ۳ هغوى هلته دَ تخت اُو دَ خلورو حيوانانو اُو مشرانو په وړاندې يو نوم حمد وئيلو اُو دا حمد به له هغه يو لک خلور خلويښت زرو کسانو نه چه په بيعه آخستى شوى وُو، بل هيچا زده کولى نه شو. ۴ دا هغوى دى چه دَ بنخو سره نى خپل خان ککر کرى نه دى اُو خپل خانونه نى پاک ساتلى وُو اُو دوى په گلپورى پسې خى هر چرته چه هغه خى. دوى دَ خدائى اُو دَ گلپورى دَ پاره له بنى آدمو نه اولنې ميوې په طور آخستى شوى دى. ۵ هغوى هيچرې دروغ نه وئيل اُو هغوى پاک دى.

دَ دريو فرښتو پيغام

۶ بيا ما دَ آسمان په مينځ کنبى يوه فرښته په الوتو وليده چه په مزکه نى هر قوم اُو خپل، ژبې اُو خلقو ته دَ تل زيرى ورکولو. ۷ هغه په زوره چغى کرى چه ”دَ خدائى نه ويريرئ اُو دَ هغه ثنا وايئ خکه چه هغه وخت راغلى دى چه هغه عدالت کوى. اُو هغه ته سجده وکړئ چه آسمان اُو مزکه، سمندر اُو دَ اوبو چينى نى پيدا کرى دى!“

۸ اُو هغه پسې دويمه فرښته راغله اُو هغه چغى کرى چه ”پريوتو! هغه لورئ بابل پريوتو چه په ټولو قومونو نى دَ خپلې حرام کارى قهرژن شراب خښلى دى!“

۹ اُو بيا ورپسې دريمه فرښته راغله اُو داسه چغى نى کړلى، ”هر هغه خوک چه خنگلى خناور ته اُو دَ هغه بُت ته سجده کوى اُو دَ هغه نخبنه په تندى يا په لاس لگوى، ۱۰ هغه دَ دَ خدائى دَ قهر شراب وڅښى گوم چه هغه په ټينگ طور دَ خپل غضب په پيالئ کنبى تيار کرى دى. هغه به دَ پاکو فرښتو اُو دَ گلپورى په وړاندې په اور اُو دَ گوکړو په شغلو کنبى عذابولى شى. ۱۱ اُو دَ هغوى دَ عذاب لوگى به تل تر تله راخيژى اُو هر هغه خوک چه خنگلى خناور يا دَ هغه بُت ته سجده کوى يا دَ هغه دَ نوم نخبنه

آخلی، هغوی به نه خو د شپه او نه د ورخه آرام بیا مومی.

۱۲ په دے کنبے د پاکانو زغم دے، هغوی چه د خدائے حکمونه منی او د عیسی وفادار پاتے کیری.

۱۳ او ما له آسمان نه یو آواز واوړیدو چه وئیل ئے، ”دا ولیکه! بختور دی هغه شوک چه له دے نه پس به په مالک کنبے مره کیری!“

او رُوخ القدس وائی چه ”هو، ځکه چه له دے نه پس به هغوی له تکلیفونو نه په آرام وی، ولے چه د دوی عملونه به ورسره وی.“

د دنیا لو کیدل

۱۴ او بیا چه ما وکتل نو یوه سپینه وریخ رابنکاره شوه او چه په هغه شوک ناست و هغه د «ابن آدم په شان» وو. د هغه په سر د سرو زرو تاج وو او په لاس کنبے ئے تیره لور وو. ۱۵ یوه بله فرښته د خدائے له کور نه بهر راووتله او په وریخ ناست ته ئے په اوجت آواز چغے کړے چه ”خپل لور وروغزوه او وریه، ځکه چه د فصل وخت راغلے دے او د مزکے فصل پوخ شو.“ ۱۶ نو هغه چه په وریخ ناست خپل لور مزکے ته ورواچولو او د هغه فصل وریلے شو.

۱۷ بیا یوه بله فرښته د خدائے له آسمانی کور نه راووتله او د هغه سره هم یو تیره لور وو.

۱۸ او بیا یوه بله فرښته له قربانگاه نه راووتله، دا هغه فرښته وه چه په اور اختیار لری، او هغه د تیره لور لرونکی ته چغے کړلے چه ”خپل لور ورواچوه او په مزکه د انگورو د بوتی فصل راغونډ کړه ځکه چه انگور ئے پاخه دی.“ ۱۹ نو هغه فرښتے خپل لور ورواچولو او په مزکه ئے د انگورو د بوتی فصل راټول کړو او هغه ئے د خدائے د غضب په هغه لویه گانئ کنبے ورواچولو. ۲۰ انگور ئے له ښار نه بهر په گانئ کنبے د پښو د لاندے کړے شول او تر درے سوه کلومیتره پورے له گانئ نه د آسونو تر واگو پورے وینے وبهیدلے.

مکاشفه باب ۱۵

فرښتے د آخری آفتونو سره

۱ بیا ما په آسمان کنبے یوه لویه او عجیبه نخښه ولیدله، اووه فرښتے وے چه ورسره له ټولو نه آخری اووه آفتونه وو، په دے آفتونو د خدائے قهر ختم شو.

۲ ما ولیدل چه د شیشے د سمندر په شان چه اور په کنبے گډ شومے وو، د شیشے د سمندر سره هغه خلق چه په ځنگلی ځناور او د هغه د بت او د هغه د نوم په شمار غالب شوی وو. د هغوی په لاس کنبے هغه ستارونه وو چه خدائے ورله ورکړی وو. ۳ هغوی د خدائے د غلام موسی او گډوړی حمدونه داسے وئیل:

آئے مالِکھ قادر مُطلق خُدايه! ستا کارُونه لُوئے اُو عجيبه دى اُو ستا لارمے دَ حق اُو رنبتيا دى، آئے دَ”
 قومُونو بادشاه! ۴ خوک به ويره ونه کړى اُو ستا دَ نُوْم لُوئى به ونه کړى؟ خُکھ چه ته يواخه پاک يئے .
 ټول قومُونه به راشى اُو ستا په وړاندے به سجده وکړى خُکھ چه دا صفا ښکاره شوى دى چه ستا ټولے
 فيصلے دَ صداقت دى .

۵ اُو له دے نه پس ما وليدل چه په آسمان کښے دَ شهادت دَ خيمے پاک خائے پړانستے شو، ۶ اُو دَ
 هغے نه اُووه فرښتے دَ اُوو آفتُونو سره راووتلے اُو هغوى مهينے جامے آغوستے وے چه صفا اُو خُلقيدُونکے
 وے اُو په سينوئے دَ سرو زرو سينه بندونه وُو. ۷ بيا په خُلوړو حيوانانو کښے يو هغه اُوو فرښتو ته اُووه دَ
 سرو زرو جامُونه ورکړل چه دَ خُدائے دَ قهر نه ډک وُو، دَ هغه خُدائے چه تل تر تله به ژوندے وى. ۸ اُو
 دَ خُدائے کور دَ خُدائے دَ جلال اُو قُدرت له لُوگى نه ډک شو اُو تر هغے هيڅوک ورننوتے نه شو تر خو
 چه دَ اُوو فرښتو اُووه آفتونه پوره شوى نه وُو.

مُکاشفه باب ۱۶

دَ خُدائے دَ قهر جامُونه

۱ بيا ما دَ خُدائے له کور نه يو اُوچت آواز واوړيدو چه هغه اُوو فرښتو ته ئے وئيل چه ”لارمے شئ اُو دَ
 خُدائے دَ قهر اُووه جامُونه په مزکه توى کړئ.“

۲ نو اوله فرښته لاره اُو په مزکه ئے خپل جام توى کړو اُو دَ ناسور خوراکی دانے په هغه خلقو ښکاره
 شوے چه دَ خُنکلى خُناور نخبه ئے لرله اُو هغه بُت ته ئے سجده کړے وه.

۳ اُو دويمے فرښتے خپل جام په سمندر کښے توى کړو اُو دَ هغه اوبه دَ مړى دَ وينے په شان شوے اُو په
 سمندر کښے هر زنده سرے مړ شو.

۴ اُو دريمے فرښتے خپل جام په درياؤونو اُو په چينو کښے توى کړو اُو وينے شول. ۵ بيا ما واوړيدل چه دَ
 اوبو فرښتے وئيل چه ”آئے قُدوسه خُدايه! ته چه يئے اُو وے، ته په خپل عدالت کښے صادق يئے. ۶
 خُکھ چه هغوى دَ پاکانو اُو ستا دَ نبيانو وينے توى کړے دى اُو تا هغوى ته دَ خُنبلو دَ پاره وينے
 ورکړے، هغوى دَ دے لايق دى.“ ۷ اُو ما دَ قُربانگاه چغه واوړيده، هو مالِکھ خُدايه! ته په ټولو قادر يئے
 ، ستا ټولے فيصلے رښتینے اُو په حقه دى .

۸ اُو خُلوړمے فرښتے خپل جام په نمر توى کړو اُو دا اختيار ورله ورکړے شو چه په خپلو سُغلو خلق
 وسيزى. ۹ اُو هغوى بد بد وسوزيدل خو هغوى دَ خُدائے په نُوْم کُفر ووئيل چه دَ دے آفتُونو دَ نازلولو
 اختيار لرى، اُو هغوى دَ توبه ايستلو نه انکارى شول اُو نه ئے دَ هغه ثنا ووئيله.

۱۰ اُو پنجمے فرښتے دَ خُنکلى خُناور په تخت خپل جام توى کړو اُو دَ هغه په بادشاهئ کښے تياره شوه.

اَو خلقو دَ درد نه خپلے ژبے چيچلے، ۱۱ خو هغوئ دَ خپل درد اَو دَ ناسور په وجه آسماني خُدائے ته كُفر ووه، اَو خه چه هغوئ كړي وو، له هغه نه ئے توبه ونه كړله.

۱۲ اَو شپږمه فرښتې خپل جام دَ فرات په لوتے درياب كښے توتے كړو اَو دَ هغه اوبه وچے شوے چه دَ نمر خاتنه دَ بادشاهانو دَ پاره لار تياره شى. ۱۳ بيا ما وليدل چه دَ ازدها دَ ځنگلي ځناور اَو دَ دروغزن نبى دَ خُله نه دَ چيندخانو په شان درے ناپاك رُوخونه راووتل. ۱۴ دَ ناپاك رُوخونه وو چه مُعجزے نبى، هغوئ دَ دے دَ پاره ځي چه دَ دُنيا ټول بادشاهان دَ خُدائے القادر دَ لوتے ورځے دَ جنگ دَ پاره راجمع كړي.

۱۵ ”كورئ، دَ غل په شان درځم! بختور دے هغه چه بيدار وي اَو جامے ئے آغوستے وي ځكه چه هغه به بربنډ نه شي اَو خلق به دَ هغه شرم ونه ويني!“

۱۶ نو هغوئ بادشاهان هغه ځائے ته راجمع كړل چه په عبراني كښے ورته ارمگدون وائي.

۱۷ بيا اوومه فرښتې خپل جام په باد توتے كړو اَو دَ خُدائے دكور له تخت نه يو اوچت آواز راغے چه هغه وئيل چه ”دا وشوه!“ ۱۸ له دے نه پس دَ برينبنا شُغله اَو دَ تندر گېزا اَو يوه دومره سخت زلزله راغله چه دَ بنى آدم دَ پيدايښت راسے چرے هم نه وه راغله. ۱۹ اَو هغه لوتے ښار په درے ځايه تقسيم شو اَو دَ دُنيا ښارونه ونړيدل، اَو خُدائے ته لوتے بابل راياد شو بلکه دَ خپل غضب اَو قهر دَ شرابو نه ډكه پياله ئے هغه له وركړه. ۲۰ هره يوه جزيره غاييه شوه اَو يو غر هم ليدے نه شو. ۲۱ اَو په بنى آدمو له آسمان نه تقريبًا پنځوس كيلو وزن برابر رلي ووريدله اَو هغوئ دَ رلي په آفت خُدائے ته كُفر ووئيل ځكه چه هغه آفت ډير سخت وو.

مُكاشفه باب ۱۷

مشهوره كنجري

۱ بيا هغه اووه فرښتې چه جامونه ئے نيولي وو، په هغوئ كښے يوه ما له راغله اَو وئے وئيل چه ”راځه! چه زه درته دَ هغه لوتے كنجري سره كيدونكے عدالت وښييم چه دَ ډيرو سمندرُونو دَ پاسه په تخت ناسته ده. ۲ دَ مزكے بادشاهانو دَ هغه سره بدكاري كړے ده اَو دَ هغه دَ حرامكاري په شرابو دَ دُنيا ټول خلق نشه شوى دى.“

۳ اَو دَ خُدائے رُوح په ما غلبه وكړه اَو دَ هغه فرښتې زه بيبان ته بوتلم. هلته ما يوه ښځه وليده چه په يو قرمزى رنگ ځنگلي ځناور سوره وه. دَ هغه په ټول بدن دَ كُفر نومونه ليكلي وو اَو اووه سرونه اَو لس ښكرونه ئے وو. ۴ هغه ښځه ارغوانى قرمزى رنگ جامے آغوستے وے چه دَ سرو زرو په كالو، جواهراتو اَو مرغلرو ډولے شوے وه. دَ هغه په لاس كښے دَ سرو زرو پياله وه چه دَ بے حيايى اَو دَ هغه دَ حرامكاري دَ ناپاكي نه ډكه وه. ۵ اَو دَ هغه په تندى يو نوم ليكلے وو چه راز دے. ”لوتے بابل، دَ كنجرو اَو دَ دُنيا دَ هرے بے حيايى مور.“ ۶ اَو ما وليدل چه هغه ښځه دَ پاكانو په وينه اَو دَ عيسى دَ شهيدانو په وينه په نشه

کله چه ما هغه وليده نو زه ډير حيران شوم. ۷ خو فرښته راته ووييل چه ”دا ته دومره ولې حيران يثې؟ زه به درته د دې ښځې او دا چه په کوم ځنگلي ځناور سوره ده چه اووه سرؤونه او لس ښکرونه لري، راز ښکاره کړم. ۸ کوم ځنگلي ځناور چه تا وليدو، هغه دې چه ژوندې وو خو اوس ژوندې نه دې، هغه به د عالم ارواح نه راخيږي او هلاک به شي. او په دنيا کېښې هغه خلق چه د چا نومونه چه له ازل نه د ژوندون په کتاب کېښې نه دې ليکلي شوي، هغوي به د ځنگلي ځناور په ليدو حيران شي ځکه چه هغه يو وخت ژوندې وو خو اوس ژوندې نه دې، خو بيا به هم ښکاره شي.

۹ او په دې پوهيدلو د پاره ډير حکمت په کار دې. دا اووه سرؤونه هغه اووه غرونه دي چه دا ښځه پرې ناسته ده، خو دوي هم اووه بادشاهان دي. ۱۰ چه پښخه پخوا تير شوي دي او يو ژوندې دې او يو بل به راځي او کله چه هغه راشي نو هغه به د لږ وخت د پاره وي. ۱۱ او هغه ځنگلي ځناور چه يو وخت ژوندې وو او اوس ژوندې نه دې، هغه اتم بادشاه دې، خو بيا هم هغه له اوو نه يو دې او هغه به هلاک شي.

۱۲ کوم لس ښکرونه چه تا وليدل، هغه لس بادشاهان دي چه هغوي لا حکومت نه دې شروع کړې، خو هغوي به د يوې گڼتې د پاره د ځنگلي ځناور سره د بادشاهي اختيار ومومي. ۱۳ ځکه چه د هغه ټولو يو مقصد دې چه خپل طاقت او اختيار ځنگلي ځناور ته ورکړي. ۱۴ هغوي به د گڼپوري سره جنگ وکړي خو گڼپورې به په هغوي غالب شي ځکه چه هغه د مالکانو مالک او د بادشاهانو بادشاه دې، او هغوي هم ورسره دي چه بللي شوي، غوره شوي او وفادار دي.

۱۵ بيا هغه ما ته ووييل چه ”تا چه کوم سمندر وليدو چه لويه کنجړې پرې ناسته وه، دا د خلقو جميغونو، قومونو او ژبې دي. ۱۶ هغه لس ښکرونه چه تا وليدل، هغه به سره د ځنگلي ځناور له دې کنجړې سره دښمني کوي، هغوي به دا برېښه او برباده کړي او د هغه غوښه به وځوري او په اور به ئې ايرې کړي. ۱۷ ځکه چه خدائې د دوي په زړونو کېښې دا خبره اچولې ده چه دوي به په يو زړه د خدائې د مقصد د پوره کولو د پاره ځنگلي ځناور ته د خپلې بادشاهي اختيار ورکړي، تر څو چه د خدائې کلام پوره نه شي.

۱۸ دا ښځه چه تا وليده هغه لوتې ښار دې چه د مزکې په بادشاهانو حکومت کوي.

مکاشفه باب ۱۸

د بابل بربادي

۱ له دې نه پس ما يوه بله فرښته له آسمان نه په راگوزيدو وليدله او د هغه لوتې اختيار وو او مزکه د هغه په جلال رڼا شوه. ۲ بيا هغه په اوچت آواز چغه کړه، ”پريوت! لوتې بابل پريوتو! هغه د شيطانانو کور، د ټولو ناپاکو روځونو اډه، او د کرک ناکو او مردارو مارغانو کور دې. ۳ ځکه چه ټولو قومونو د هغه

۲۱ اُو بیا یوے قوتناکے فرہنتے دَ ژرندے دَ یو غت پل پہ شان کانے راواخستو اُو سمندر تہ ئے ورگڈار کرو اُو وئے وئیل چہ ”دغہ شان بہ دَ بابل لوئے بنار ونرولے شی اُو بیا بہ ئے ہیخوک ونہ وینی . ۲۲ اُو بیا بہ ہیچرے پہ تا کنہے دَ ستار، سندر غارے، شیلی اُو دَ سُرنا آوازونہ وانہ وریدے شی، اُو دَ یو کسب کسب گر بہ ہم پہ تا کنہے ونہ لیدے شی، اُو بیا بہ پہ تا کنہے دَ ژرندے غرا وانہ وریدے شی . ۲۳ اُو نور بہ پہ تا کنہے دَ ڊیوے ریا ونہ لیدے شی اُو پہ تا کنہے بہ بیا دَ زلمی اُو دَ ناوے خبرے وانہ وریدے شی . یو وخت وُو چہ ستا سوداگران دَ دُنیا زورور وُو اُو تا پہ خپل جادُو ٲول قومونہ وغلول .“

۲۴ دَ نیبانو دَ پاکانو اُو دَ ہغہ ٲولو خلقو وینہ پہ ہغے کنہے وموندلے شوہ چہ پہ مزکہ وژلی شوی وُو .

مکاشفہ باب ۱۹

۱ دَ دے نہ پس ما پہ آسمان کنہے دَ گنو خلقو اُوچت آوازونہ واؤریدل، ہغوی چغے وھلے چہ ”ہللوایاہ! خلاصون، جلال اُو طاقت زمونر دَ خدائے دے! ۲ خکہ چہ دَ ہغہ فیصلے رہنتینی اُو پہ حقہ دی اُو ہغہ دَ لوئے کنجری فیصلہ وکرہ چا چہ پہ خپلے حرامکاری دا مزکہ ورانہ کرہ اُو دَ ہغے نہ ئے دَ خپلو خادمانو دَ وینے بدل واخستو .“ ۳ ہغوی بیا چغے کرے چہ ”ہللوایاہ! دَ بابل لوگے تل تر تلہ خیڑی!“ ۴ اُو ہغہ خلیریشٹ مشران اُو خلور حیوانان خدائے تہ پہ سجدہ شول چہ پہ تخت ناست وُو اُو ہغوی چغے کرے چہ ”آمین، ہللوایاہ!“

دَ گڈوری دَ وادہ میلستیا

۵ بیا لہ تخت نہ یو آواز راغے چہ ”آئے زمونر دَ خدائے ٲولو خادمانو چہ دَ ہغہ نہ ویریری، آئے لویو اُو ورو! دَ خدائے ثنا وایی!“ ۶ بیا ما دَ ڊیرو کسانو ”دَ سیلابی اوبو اُو دَ تندر دَ گپزا پہ شان“ آواز واؤریدو اُو ہغوی چغے وھلے چہ ”ہللوایاہ! مالک زمونر قادر خدائے بادشاہ دے . ۷ راخی چہ خوشحالپرو اُو دَ خوشحالی چغے وباسو اُو ہغہ لوئی بیان کرو خکہ چہ دَ گڈوری دَ وادہ ورغ راغلے دہ اُو دَ ہغہ ناوے خان سمبال کرے دے، ۸ اُو ورتہ دَ مہینے لٹے جامے ورکرے شوی دی چہ صفا خلقدونکے دی .“ اُو دا مہینہ لٹہ دَ پاکانو نبہ کارونہ دی .

۹ بیا فرہنتے ما تہ ووئیل چہ ”دا ولیکہ، بختور دی ہغہ خلق چہ دَ گڈوری دَ وادہ میلستیا تہ رابللی شوی دی!“ اُو نور ئے ووئیل چہ ”دا دَ خدائے برحق کلام دے .“

۱۰ پہ دے زہ دَ ہغہ پہ پنبو کنہے پہ سجدہ پریوتلم خو ما تہ ئے ووئیل چہ ”نہ، داسے مہ کوہ! زہ ہم دَ تا اُو ستا دَ ورونیو پہ شان یو خادم یم چہ دَ عیسیٰ شہادت لرے . اُو تش خدائے تہ سجدہ کوہ .“

خکہ چہ دَ کوم رُوح پہ تاثیر نیبانو کلام وکرہ ہم ہغہ رُوح دَ عیسیٰ پہ شان شاہدانو کنہے دے .

دَ سپین آس سوارہ

۱۱ بیا ما آسمان پرانستلے ولیدو اُو هلته زما په وړاندے یو سپین آس وُو اُو د هغه د سواره نُوم وفادار اُو رښتینے دے، ځکه چه هغه په عدالت کښے اُو په جنگ کښے رښتونه دے. ۱۲ اُو د هغه سترگے د اور د شُغلو په شان دی اُو په سر ئے ډیر تاجونه وُو. په هغه یو نُوم لیکلے شوے وُو چه بے له دة نه پرے هیڅوک نه پوهیدو. ۱۳ اُو هغه په وینو لړلے جامے آغوستے وے اُو د هغه نُوم د خُدائے کلام دے. ۱۴ اُو آسمانی لښکرے په سپینو آشونو سورے ورپسے وے چه د سپینے اُو صفا مهینے لته جامے ئے آغوستے وے. ۱۵ اُو د هغه د خُلے نه یوه تیره تُوره راوړی چه قومونه پرے ووهی، ځکه چه هغه به په هغوی د اوسپنې په امسا حکومت کوی اُو د گُناهُونو د شرابو گانې به د قادر مُطلق خُدائے د قهر اُو غضب د پښو لاندے مړی. ۱۶ اُو د هغه په چوغه اُو په پُتون دا نُوم لیکلے دے چه. ”د بادشاهانو بادشاه اُو د مالکانو مالک.“

۱۷ بیا ما یوه فرښته په نمر کښے ولاړه ولیده اُو هغه د آسمان په مینځ کښے الوتونکو مارغانو ته آواز وکړو چه ”راشئ اُو د خُدائے په لویه میلستیا راجمع شی. ۱۸ چه د بادشاهانو اُو د کماندارانو اُو د سپاهیانو غوښنې، د آسونو اُو د هغو د سورو غوښنې اُو د ټولو خلقو، غلامانو اُو آزادو د لویو اُو د وړو غوښنې وخورئ!“

۱۹ بیا ما ولیدل چه ځنگلی ځناور اُو د مرکزے بادشاهان اُو د هغوی لښکرے د سواره اُو د هغه د لښکر سره په جنگ شول. ۲۰ اُو هغه ځنگلی ځناور بندیوان کړے شو اُو دغسے هغه دروغزن نبی هم چه ئے د هغه په وړاندے مُعجزمے ښکاره کولے اُو هغه څوک ئے غُلول، په چا چه د ځناور نخښه وه اُو د هغه بُت ته ئے سجده کړے وه. دغه دواړه ژوندی هغه تالاب ته وغورزولے شول چه د گُوگرو شُغلے ترے ختلے. ۲۱ اُو باقی په هغه تُوره ووژلے شول کومه چه د سورو له خُلے نه راوتلے، اُو ټولو مارغانو د هغوی په غوښه ځانونه ماره کړل.

مُکاشفه باب ۲۰

زَر کاله

۱ بیا ما یوه فرښته له آسمان نه په راگوزیدو ولیدله چه ورسره د عالم ارواح گُنجی اُو په لاس کښے ئے لوتے زنځیر وُو. ۲ اُو هغه اژدها چه زور ښامار دے، هغه ئے ونيوو، یعنی اِبلیس اُو شیطان، اُو تر زرو کالو پورے ئے وتړلو. ۳ فرښتے هغه آخرمے کندمے د جهنم ته وغورزولو، بند ئے کړو اُو مُهر ئے پرے ولگولو، د دے د پاره چه هغه بیا تر هغه قومونه ونه غُلولی تر څو چه زر کاله پوره شوی نه وی. د هغه نه پس به هغه بیا د لږ وخت د پاره آزاد کړمے شی.

۴ بیا ما تختونه ولیدل اُو هغه خلق پرے ناست وُو چه د عدالت اِختیار ورکړمے شوے وُو. ما د هغه خلقو رُوخونه ولیدل چه سرُونه ئے د خُدائے د کلام اُو د عیسی د شهادت په وجه پریکړی شوی وُو، اُو هغه خلق چا چه ځنگلی ځناور یا د هغه بُت ته سجده نه وه کړمے اُو نه ئے په لاس یا تندی د هغه نخښه لگولے وه. هغوی بیا راژوندی کړمے شول اُو د مسیح سره ئے تر زرو کالو بادشاهی وکړه. • باقی مړی تر

ہم نے ژوندی نہ کرے شول تر خو چه زر کاله پوره شوی نه وو. دا اولنے قیامت دے. ۶ بختور او قدوس
ہم دے چه په دے اولنی قیامت کنیے شریک دے خکھ چه په داسے خلقو دویم مرک اختیار نه لری
بلکه هغوی به د خدائے او د مسیح کاهنان وی او د هغه سره به ترزو کالو پورے بادشاهی کوی.

د شیطان شکست

۷ هر کله چه زر کاله پوره شی نو شیطان به د خپلے بندی خانے نه را آزاد شی. ۸ او هغه به راشی او په
خلور کُنجه دُنیا کنیے به قومونه وغلوی، یعنی جوج او ماجوج، او جنگ ته به ئے راجمع کری چه د
سمندر د شگو په شان به شماره دی. ۹ نو هغوی د مزکے په پلنوالی راوختل او د خدائے د پاکانو دیره
او د هغه محبوب بنار ئے راگیر کرو، خو له آسمان نه اور پرے نازل شو او هغوی ئے تباہ کرل. ۱۰ او
هغوی له دوکه ورکوونکے ابلیس د اور او گکوگرو تالاب ته وغورزولے شو چرته چه خنگلی خناور او
دروغون نپی هم وغورزولے شوی دے او هلته به په شپه او ورغ تل تر تله عذابولے شی.

د لوتے سپین تخت په وړاندے عدالت

۱۱ بیا ما یو لوتے سپین تخت ولیدو او یو سرے چه پاس پرے ناست وو، د هغه د مخ نه مزکه او آسمان
وتبیتیدل او غائب شول. ۱۲ ما لوتے او واره مری د تخت د وړاندے ولاړ ولیدل او کتابونه پرانستلے
شول. بیا یو بل کتاب پرانستلے شو، یعنی د ژوندون کتاب. په دے کتابونو کنیے خه چه د مرو د عملونو
لیکلی وو د هغه په مطابق د هغوی عدالت وشو. ۱۳ سمندر خپل مری چه په کنیے وو، ورکړل او مرک
او عالم ارواح په خپله قبضه کنیے چه مری وو، ورکړل او د ټولو عدالت د هر چا د خپل عمل په مطابق
وشو. ۱۴ بیا مرک او عالم ارواح د اور تالاب ته وغورزولے شول، د اور تالاب دویم مرک دے. ۱۵ او په
دے کنیے هغه کسان وغورزولے شول، د چا نومونه چه د ژوندون په کتاب کنیے درج نه وو.

مکاشفه باب ۲۱

نومے آسمان او نومے مزکه

۱ بیا ما یو نومے آسمان او یوه نومے مزکه ولیده خکھ چه وړومبني آسمان او وړومبني مزکه غائب شوی وو
او سمندر هم نه وو. ۲ او ما پاک بنار، یعنی نومے بیٹ المقدس ولیدلو چه د خدائے له طرفه له آسمان نه
راکوزیدو، او دا داسے تیار کرے شوی وو لکه چه ناومے د خپل خاوند د پاره بنکلے تیاره کرے شوی
وی. ۳ ما له تخت نه یو اوجت آواز واوریډو چه دا ئے وئیل چه ”گورئ! اوس خدائے د بنی آدمو په مینخ
کنیے استوکنه کوی، هغه به د هغوی سره اوسیری او هغوی به د هغه اُمت وی او خدائے به په خپله د
هغوی سره وی. ۴ هغه به د هغوی د سترگو ټولے اوبنکے وچے کری، هلته به نه مرک، نه ویره، نه ژړا او
نه درد وی خکھ چه وړومی خیزونه تیر شوی دی.“

۵ بیا خوک چه په تخت ناست وو، هغه ووئیل چه ”گورئ! زه ټول خیزونه نوی کوم!“ او هغه ما ته
ووئیل چه ”دا ولیکه خکھ چه دا ټولے خبرے د اعتبار لائقے او ربتیا دی.“ ۶ نو ما ته ئے ووئیل

چہ ”وشو! الفہ او امیکہ زہ یم، الاول او الاخر زہ یم۔ ہر شوک چہ ترے وی زہ بہ ہغہ تہ ڈونڈون د او بو لہ چینو نہ ڈ خنبلو حق ویریا ورکرم۔ ۷ ہر شوک چہ غالب شی ہغہ بہ ڈ دے وارث شی، زہ بہ ڈ ہغہ خدائے یم او ہغہ بہ زما زوئے وی۔ ۸ خو ڈ ویریدونکو، بے ایمانو، پلطانو، قاتلانو، حرامکارانو، جاڈوگرانو، بُت پرستانو او ہر قسم دروغزنو برخہ بہ پہ ہغہ تالاب کنبے وی چہ پہ کنبے ڈ گھوگھو اور بلیری، او دا دویم مرک دے۔“

نومے بیت المقدس

۹ بیا پہ ہغہ اوو فربتو کنبے چہ ڈ اوو آخری اُفتونو ڈک جامونہ ورسرہ اوو، یوہ مالہ راغلہ اوو وئے وئیل چہ ”راخہ! اوو زہ بہ تا تہ ناوے ونبیم، یعنی ڈ گھووری بنخہ بہ درتہ ونبیم۔“ ۱۰ زہ ڈ رویا پہ حالت کنبے وم اوو فربتے زہ یو لوئے اوچت غر تہ بوتلم اوو ڈ بیت المقدس پاک بنار ئے راتہ ونبیلو چہ ڈ خدائے لہ طرفہ لہ آسمان نہ راگوزیدو۔ ۱۱ ہغہ ڈ خدائے پہ جلال رو بنانہ اوو، ڈ ہغہ یرق ڈ قیمتی جواہراتو پہ شان لکہ ڈ زبرجدو صفا اوو ڈ بلور پہ شان اوو۔ ۱۲ ڈ ہغہ یو لوئے اوچت دیوال اوو چہ پہ کنبے دولس دروازے وے اوو پہ ہغو کنبے دولس فربتے وے، اوو پہ دروازو ڈ بنی اسرائیلو ڈ دولسو خیلونو نومونہ لیکلی شوی اوو۔ ۱۳ نمر خاتہ تہ درے دروازے وے، قطب تہ درے، سہیل تہ درے اوو نمر پریواتہ تہ درے دروازے وے۔ ۱۴ ڈ بنار ڈ دیوال پہ بنیاد کنبے دولس کانہی اوو اوو پہ ہغوی ڈ گھووری ڈ دولسو رسولانو نومونہ اوو۔ ۱۵ گومے فربتے چہ ما سرہ خبرے وکیرلے، ڈ ہغے سرہ ڈ سرو زرو یو گز اوو چہ یرے ڈ بنار ہغہ دیوالونہ اوو دروازے ناپ کری۔ ۱۶ اوو بنار پہ مربع شکل جوڑ اوو اوو خومرہ چہ اوو و ہغہ ہومرہ پلن اوو، اوو ہغہ پہ گز ڈ ہغہ اوو دروالے، پلنوالے اوو اوچتوالے چہ یو برابر اوو، دوہ نیم زرہ کیلومیترہ اوو، ناپ کرل۔ ۱۷ ڈ ہغہ دیوال شپیتہ میترہ اوچت اوو، دا انسانی پیمانہ وہ چہ فربتے استعمالولہ۔ ۱۸ دیوال ڈ زبرجدو نہ جوڑ اوو اوو بنار پہ خپلہ ڈ شوچہ سرو زرو نہ جوڑ شوے اوو اوو ڈ صفا شیشے پہ شان یرقیدو۔ ۱۹ ڈ بنار ڈ دیوال بنیادونہ پہ قسما قسم قیمتی کانو دولی کری شوی اوو چہ اول ڈ بنیاد کانے ڈ زبرجدو اوو، دویم ڈ نیلم، دریم ڈ شب چراغ، خلورم ڈ زمرد، ۲۰ پنجم ڈ سلیمانی، شپرم، ڈ عقیقو، اووم ڈ سنگ یشب، اتم ڈ فیروزے، نہم ڈ طویاز، لسم ڈ یمانی، یولسم ڈ سنگ سنبلی اوو دولسم ڈ یاقوتو اوو۔ ۲۱ اوو ہغہ دولس دروازے ڈ دولسو مرغلرو وے، ہرہ دروازہ ڈ یوے مرغلرے نہ جوڑہ وہ۔ ڈ بنار گھوچے ڈ صفا شیشے پہ شان ڈ شوچہ سرو زرو وے۔

۲۲ ما پہ بنار کنبے ڈ خدائے کور ونہ لیدو حکہ چہ مالک قادر مطلق خدائے اوو گھوورے ڈ ہغہ بنار ڈ خدائے کور دے۔ ۲۳ اوو بنار تہ ڈ نمر یا ڈ سپورمی ڈ خلیدو حاجت نشتہ حکہ چہ دا ڈ خدائے پہ نور رو بنانہ دے اوو ڈ ہغہ دیوہ گھوورے دے۔ ۲۴ ڈ دے پہ رنا بہ قومونہ گرزوی اوو دہ تہ بہ ڈ دنیا بادشاہان خپلے لوئی راوری۔ ۲۵ ڈ بنار دروازے بہ تولہ ورع پرانستے وی اوو ہلتہ بہ شپہ چرے نہ وی۔ ۲۶ ڈ قومونو دولت اوو لوئی بہ دہ تہ راوری شی۔ ۲۷ خو ہیخ ناپاک خیز بہ ورنوتے نہ شی اوو نہ پلیمت اوو نہ دروغزن، خو صرف ہغہ ڈ چا نومونہ چہ ڈ گھووری ڈ ڈونڈون پہ کتاب کنبے لیکلی دی۔

مُکاشفہ باب ۲۲

۱ بیا فرہنتے ما تہ دَ ژوند دَ اوبو دریاب ونبودلو چہ دَ بلور پہ شان پریقیدو اَو دَ خُدائے اَو دَ گڈپوری دَ تخت نہ ۲ دَ بنار دَ سرک پہ مینخ کنبے رابھیدلو. دَ دریاب پہ دوارو غارو دَ ژوندون یوہ ونہ وہ چہ دولس خُله میوہ ئے نیولہ، دَ کال دَ ہرے میاشتے دَ پارہ یوہ. اَو دَ ونو پانے بہ دَ قومونو دَ روغولو دَ پارہ وے. ۳ اَو پہ ہغہ بنار کنبے بہ داسے ہیخ خیز مُوندلے نہ شی چہ خُدائے پرے لعنت کرے وی.

اَو دَ خُدائے اَو دَ گڈپوری تخت بہ ہلتہ وی اَو دَ ہغہ خادمان بہ دَ ہغہ عبادت کوی. ۴ ہغوی بہ ہغہ مخامخ وینی اَو دَ ہغہ نُوم بہ ئے پہ تندو لیکلے وی. ۵ ہلتہ بہ چرے شپہ نہ وی اَو نہ بہ ہغوی تہ دَ ڈیوے یا دَ نمر حاجت وی خُکہ چہ مالک خُدائے بہ دَ ہغوی ریا وی، اَو ہغوی بہ ہلتہ تل تر تلہ بادشاہی کوی.

دَ عیسی راتلل

۶ بیا فرہنتے ما تہ ووئیل چہ ”دا خبرے دَ اعتبار لائقے اَو رہنتیا دی. مالک خُدائے چہ خپل رُوح نیبانو لہ ورکوی، ہغہ خپلہ فرہنتہ راولپرلہ چہ دَ ہغہ خادمانو تہ ہغہ خُہ ونبئی چہ زر کیدونکی دی.“ ۷ اَو ”یاد لرئ چہ زہ زر درخُم! بختور دے ہغہ چہ دَ دے کتاب دَ پیشن گوی خبرے منی.“

۸ اَو ما یوحنا، دا ٲول ولیدل اَو اَوریدل اَو کلہ چہ ما دا واَوریدل اَو ولیدل نو زہ دَ ہغے فرہنتے پہ پنبو کنبے پہ سجدہ پریوتلم چا چہ ما تہ دا ہنکارہ کری وُو. ۹ خو ہغے ما تہ ووئیل، ”نہ، داسے مہ کوہ! زہ خو ستا اَو ستا دَ ورُونو نیبانو اَو شوک چہ دَ دے کتاب خبرے منی، پہ شان یو خادم یم. خُدائے تہ سجدہ کوہ!“ ۱۰ بیا ہغے ما تہ ووئیل چہ ”دَ پیشن گوی خبرے پہ دے کتاب کنبے پتے مہ ساتھ خُکہ چہ دَ ہغو دَ پورہ کیدو وخت نزدے دے. ۱۱ اَو شوک چہ بدکاران دی، پریردہ چہ بدکارونہ کوی، اَو شوک چہ پلیت دی، پہ خپلے پلیتی کنبے دَ آختہ وی. شوک چہ رہنتینے وی ہغہ دَ پہ خپلہ رہنتینی کنبے پاتے شی اَو شوک چہ پاک وی ہم دَ پاک پاتے شی.“

۱۲ ”ہو! گوری! زہ عیسی زر درخُم اَو خپل اجر دَ خان سرہ راورم چہ ہر یو لہ دَ ہغہ دَ عمل پہ مُطابق اجر ورکرم. ۱۳ الفہ اومیگہ زہ یم، الاول اَو الاخر، ازل اَو خاتمہ.“

۱۴ بختور دی ہغہ خلق چہ خپلے جامے صفا وینخی، ہغوی بہ دَ ژوندون دَ ونے حق وُمومی اَو بنار تہ بہ پہ دروازو ورننوزی. ۱۵ خو بھر بہ پلیتان، جادوگران اَو حرامکاران، قاتلان اَو بُت پرستان اَو ٲول ہغہ شوک چہ دروغ خونبوی اَو جوہروی پاتے شی.

۱۶ ”ما عیسی، خپلہ فرہنتہ تاسو تہ در ولپرلہ چہ جماعتونو لہ گواہی ورکری چہ زہ دَ داؤد دَ شانگے اَو نسل نہ یم اَو دَ صباوون پریقیدونکی ستورے.“

۱۷ رُوحُ القُدس اَو ناوے وائی چہ ”راشہ!“

اؤ هر آوريدونكې د هم وائي چه ”راشه!“

اؤ خوك چه تېرې وي، هغه د راشي، اؤ خوك چه ئې غواړي، د ژوندون له اوبو نه د وپريا واخلي.

۱۸ زه هر چا ته دا خبردارې وركوم چه د دې كتاب د پيشن كويو كلام دې آوري، كه خوك د خانه په كنبې زيات كړي نو خدائې به هغه ته په دې كتاب كنبې بيان شوي آفتونه زيات كړي. ۱۹ كه خوك د پيشن كويو د دې كتاب نه خه كمې وكړي نو خدائې به د هغه د ژوند په ونه او د مقدس بنار نه د هغه حصه واخلي چه په دې كتاب كنبې ئې بيان شوې دې.

۲۰ اؤ خوك چه د دې خبرو شهادت وركوي هغه وائي چه ”هو، زه زر درخم!“

آمين، مالِك عيسى راشه!

۲۱ د مالِك عيسى فضل د په تاسو ټولو وي، آمين.